

- 13 6. a. Samningur um póstinnheimtur.
 9 febr. b. Starfsreglugerð samningsins um póstinnheimtur.
 Fullgildingarskjal Íslands var skrásett í belgíska utanríkisráðuneytinu hinn 6. maí 1953, og gengu téðir samningar í gildi hinn 1. júlí 1953.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 9. febrúar 1954.

Kristinn Guðmundsson.

Magnús V. Magnússon.

14

AUGLÝSING

10. febr.

um milliríkjasamning milli Íslands, Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir.

Hinn 20. júlí 1953 var í Reykjavík undirritaður milliríkjasamningur milli Íslands, Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir.

Forseti Íslands undirritaði fullgildingarskjal Íslands að samningnum 22. janúar 1954.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 10. febrúar 1954.

Kristinn Guðmundsson.

Magnús V. Magnússon.

Fylgiskjal.

Milliríkjasamningur milli Íslands, Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir.

Forseti lýðveldisins Íslands, Hans Hátign konungur Danmerkur, Hans Hátign konungur Noregs og Hans Hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa komið sér saman um að gera með sér milliríkjasamning um flutning milli sjúkrasamlaga og um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Forseti lýðveldisins Íslands:

Forsætis- og félagsmálaráðherra Steingrím Steinþórsson.

Hans Hátign konungur Danmerkur:

Vinnu- og félagsmálaráðherra Poul Sørensen.

Hans Hátign konungur Noregs:

Félagsmálaráðherra Aaslaug Aasland.

Hans Hátign konungur Svíþjóðar:

Félagsmálaráðherra G. E. Sträng,

sem, að fengnum nauðsynlegum umboðum, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi:

I. KAFLI

Sjúkrasamlög, er samningurinn tekur til.

14

10. febr.

1. gr.

Samningur þessi tekur að því er *Danmörku* snertir til viðurkenndra sjúkrasamlaga, sem eru í sambandi sjúkrasamlaga í Danmörku („De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark“) og framhaldssjúkrasamlaga undir ríkis eftirliti, sem eru í sambandi framhaldssjúkrasamlaga í Danmörku („De samvirkende statskontrollerede Fortsættelsessygekasser i Danmark“), að því er *Ísland* snertir til allra sjúkrasamlaga, stofnaðra samkvæmt III. kafla alþýðutryggingalaganna frá 1936 með síðari breytingum og viðaukum, svo og, að því er varðar sjúkradagpeninga, til Tryggingastofnunar ríkisins, að því er *Noreg* snertir til tryggingasamlaganna („trygdekasserne“) og hinna viðurkenndu sjúkrasamlaga, — og að því er *Svíþjóð* snertir, til allra viðurkenndra sjúkrasamlaga (erkända sjukassor).

Þessi samlög og Tryggingastofnun ríkisins nefnast hér á eftir sjúkrasamlög.

II. KAFLI

Flutningur tryggðra manna.

2. gr.

Þeir, sem sjúkratryggingar njóta í sjúkrasamlögum, sem samningur þessi nær til, hafa rétt til flutnings samkvæmt ákvæðum þessa kafla.

Maki, börn og aðrir, sem sjúkratryggðir eru sem aukameðlimir í því landi, sem flutt er frá, en verða ekki tryggðir sem aukameðlimir í því landi, sem flutt er til, eiga rétt til flutnings sem sjálfstæðir meðlimir.

3. gr.

1. Til þess að flutningur geti fram farið, skal hinn tryggði hafa:

- a. sleppt búsetu í landinu, sem hann flyzt frá, og búsett sig í landinu, sem hann flyzt til,
- b. fullnægt skyldum sínum við samlagið eða samlögin, sem hann á að flytjast frá, og
- c. gefið sig fram við sjúkrasamlagið á þeim stað, sem hann flyzt til, innan tveggja mánaða frá því að hann kom til landsins, og afhent samlaginu flutningsvottorð, útgefið af samlaginu, sem hann á að flyjast frá.

Tryggður maður getur ekki krafizt flutnings, þegar hann hefur flutzt í þeim tilgangi að leita læknishjálpar, sjúkrahúsvistar eða fæðingarhjálpur í hinu landinu.

Hafi sá, sem flutning tilkynnir, ekki flutningsvottorð meðferðis, skal gefa honum hæfilegan frest til að afla slíks vottorðs.

Gerð flutningsvottorðsins ákveður að því er *Danmörku* snertir „Sygekassenævnet“, að því er *Ísland* snertir Tryggingaráðið, að því er *Noreg* snertir „Rikstrygdeverket“ og að því er *Svíþjóð* snertir „Riksförsäkringsanstalten“ með samráðum sin á milli.

2. Ef fleiri en eitt sjúkrasamlag eru á þeim stað, sem hinn tryggði flyzt til, og ekkert er því til fyrirstöðu samkvæmt lögum eða samþykktum samlagsins, að hann geti valið milli sjúkrasamlaganna, er það samlag, sem hann snýr sér til, skylt að taka hann í meðlimatölu.

14

10. febr.

4. gr.

1. Innganga í sjúkrasamlagið, sem flutt er til, miðast við þann tíma, þegar hinn tryggði kemur til landsins, sem hann flyzt til.
2. Hafi hinn tryggði ekki gefið sig fram við sjúkrasamlagið á þeim stað, sem hann flyzt til, innan þriggja vikna frá komudegi, á hann ekki rétt á sjúkrahjálpi fyrir tímann áður en hann gefur sig fram.
3. Þegar flutzt er milli *Íslands*, *Noregs* og *Svíþjóðar*, svo og frá *Danmörku* til *Íslands* eða *Noregs*, fer sem hér segir:

Tryggður maður, sem er veikur, þegar hann flyzt og á rétt til sjúkradagpeninga eða greiðslu á kostnaði við sjúkrahúsvist, á ekki rétt til slíkrar sjúkrahjálpar á yfirstandandi sjúkdómstímabili frá sjúkrasamlagi því, er hann flyzt til. Sé flutzt frá *Íslandi*, *Noregi* eða frá *Svíþjóð*, skal, er svo stendur á, það eða þau sjúkrasamlög, sem flutzt er frá, greiða áfram sjúkradagpeninga, unz veikindatímabili eða styrktíma lýkur. Sé styrktíminn lengri en tvö ár, skal hann takmarkast við þá tímalengd.

Þegar flutzt er milli *Danmerkur* og *Svíþjóðar*, fer sem hér segir:

- Tryggður maður, sem er veikur, þegar hann flytur, og á rétt til sjúkradagpeninga eða greiðslu á kostnaði við sjúkrahúsvist, á rétt á að njóta áfram slíkrar hjálpar á yfirstandandi veikindatímabili, eftir samþykktum hlutaðeigandi samlaga og öðrum gildandi reglum.
4. Fyrir fæðingu, sem átt hefur sér stað fyrir flutninginn, greiðir samlagið, sem flutzt var til, ekki fæðingarstyrk.
5. Tryggður maður, sem flyzt til *Íslands*, á rétt á að tryggja sér þá sjúkradagpeninga, sem Tryggingastofnun ríkisins greiðir samkvæmt gildandi almanna-tryggingalögum. Skal hann þá greiða viðaukaiðgjald til samlagsins. Upphæð iðgjaldsins ákveður Tryggingaráðið.
6. Flutningur fer að öðru leyti fram eftir þeim reglum um flutninga milli sjúkrasamlaga, sem gilda í því landi, sem hinn tryggði flyzt til. Þessar reglur skulu þó ekki hamla flutningi námsmanna, sem vegna náms ætla að dveljast í hinu landinu í meira en 3 mánuði í röð.

5. gr.

Því sjúkrasamlagi, sem fær tilkynningu um flutning, er rétt að leita upplýsinga um þann, sem flytur, frá því eða þeim sjúkrasamlögum, sem hann hefur áður verið í. Sjúkrasamlag má ekki synja slíkra upplýsinga, nema lög banni.

6. gr.

Verði breytingar á gildandi reglum um flutninga í hinum einstöku löndum, skulu „Sygekassenævnet“ í *Danmörku*, Tryggingaráðið á *Íslandi*, „Rikstrygdeverket“ í *Noregi* og „Riksförsäkringsansalten“ í *Svíþjóð* tilkynna það hvert öðru.

III. KAFLI

Sjúkrahjálpi vegna dvalar um stundarsakir.

7. gr.

Verði maður, sem sjúkratryggður er í samlagi, sem um ræðir í 1. gr., skyndilega veikur og sjúkrahjálpar þurfi, er hann dvelst um stundarsakir í einhverju hinna landanna, er sjúkrasamlagið á þeim stað, þar sem þessi hjálpi er veitt, skylt að greiða kostnaðinn við hana í samræmi við eftirfarandi reglur.

Slík skylda hvílir og sem undantekning á öðru samlagi, ef hinn tryggði getur sýnt fram á, að veigamiklar ástæður hafi verið til þess að hann sneri sér til þess samlags í stað hins fyrrnefnda samlags.

8. gr.

14

Almenn skilyrði fyrir að fá sjúkrahjálpar, auk þeirra, sem nefnd eru í 7. gr., eru þessi:

- a. Hinn tryggði skal svo fljótt sem verða má, og í síðasta lagi 14 dögum eftir að hann leitaði læknis eða lagðist í sjúkrahús, tilkynna veikindin til sjúkrasamlags, eins og segir í 7. gr. — Síðari tilkynningu má þó taka gilda, ef sýnt er fram á, að hinum tryggða hafi ekki verið unnt að tilkynna fyrir.
- b. Hinn tryggði skal staðfesta, í hvaða sjúkrasamlagi hann sé tryggður, með samlagsbók, öðru tryggingarskírteini, eða, sé þess ekki kostur, með skriflegri drengskaparyfirlýsingu.
- c. Hafi hinn tryggði sjálfur lagt út kostnaðinn við sjúkrahjálpinu, skal hann senda samlaginu, sem tilkynnt hefur verið um veikindin, kvittaðan reikning, áður en hann hverfur úr landi, ef unnt er, og aldrei síðar en sex vikum eftir að hann hefur greitt reikninginn.

9. gr.

1. Sjúkrahjálpar sú, sem þessi kafli fjallar um, er læknishjálpar og sjúkrahúsvist eða endurgreiðsla kostnaðar við læknishjálpar og sjúkrahúsvist. Þessi sjúkrahjálpar er veitt eftir reglum hlutaðeigandi sjúkrasamlags, nema öðruvísi sé ákveðið í samningi þessum.

Sjúkrahjálpin er ekki veitt lengur en þar til ástand hins tryggða leyfir ferð til þess lands, þar sem hann er tryggður. Ekki skal þó neita um sjúkrahjálpar, þegar telja má óeðlilegt, með tilliti til allra aðstæðna, að vísa hinum tryggða til sjúkrahjálpar í því landi, þar sem hann er tryggður.

Sjúkrahúsvist eða endurgreiðsla kostnaðar við sjúkrahúsvist skal veitt — án tillits til fyrri hjálpar — í 90 daga hið mesta í hverri dvöl um stundarsakir.

Enginn biðtími gildir varðandi sjúkrahjálpar eftir þessum kafla.

2. Sænsk sjúkrasamlög endurgreiða útgjöld fyrir læknishjálpar að svo miklu leyti sem segir í fyrstu mgr. 22. gr. í tilskipuninni um viðurkennd sjúkrasamlög („erkända sjukassor“) og kostnað við flutning í sjúkrahús og sjúkrahúsvist með þeirri fjárhæð, sem hinn tryggði hefur greitt, þó ekki hærri upphæð en greidd skyldi fyrir flutning í næsta almennt sjúkrahús, þar sem kostur er fullnægjandi meðferðar, og dvöl á fjölbýlisstofu þar. Hvort og að hve miklu leyti þessum útgjöldum skuli skipt milli hlutaðeigandi héraðs- og staðarsamlags, ákveður hlutaðeigandi yfirvald.

10. gr.

1. Vegna slysa, sem orðið hafa við vinnu, skal sjúkrahjálpar aðeins veitt að því leyti sem bótaréttur er ekki fyrir hendi samkvæmt lögboðinni slysatryggingu.
2. Sjúkrahjálpar skal ekki veitt sjómönnum, sem tryggð er hjálpar samkvæmt gildandi sjómannalögum á þeim tíma, sem þeir verða hjálparþurfi.

11. gr.

Eigi hinn sjúkratryggði vegna sjúkdóms rétt á bótum frá tjónvaldi, er honum skylt, ef samlagið óskar, að framselja því skaðabótakröfu sína, allt að þeirri upphæð, sem samlagið greiðir vegna sjúkdómsins.

12. gr.

Þegar sjúkrasamlag hefur fengið tilkynningu þá, sem getur í 8. gr. a., skal það án tafar skýra samlaginu, þar sem hlutaðeigandi er tryggður, frá sjúkdómnunum. Slíkri tilkynningu má þó sleppa, þegar aðeins hefur verið um minni háttar læknishjálpar að ræða.

14 10. febr. Þegar siðastnefnt sjúkrasamlag hefur fengið greinda tilkynningu, skal það, ef óskað er, svo fljótt sem verða má senda samlaginu, sem hjálp hefur veitt, staðfestingu á meðlimsréttindunum og þær upplýsingar, sem samlagið kann að hafa óskað.

Hafi sjúkrahúsvist verið veitt, skal sjúkrasamlagið, þegar henni er lokið, senda samlaginu, þar sem hlutaðeigandi er tryggður, tilkynningu um veitta sjúkrahjálp.

Að öðru leyti skal veita þær upplýsingar, sem samlag hins tryggða óskar.

13. gr.

Það sjúkrasamlag, sem veitt hefur sjúkrahjálp samkvæmt þessum kafla, á ekki rétt til endurgreiðslu hennar frá því samlagi, þar sem hlutaðeigandi er tryggður, né til að krefja hinn tryggða um iðgjald.

IV. KAFLI

Almenn ákvæði.

14. gr.

Ágreining um framkvæmd ákvæðanna í samningi þessum úrskurða þau stjórnarvöld, sem úrskurð eiga slíkra mála samkvæmt lögum þess lands, sem hinn tryggði flyzt til eða á dvöl í um stundarsakir.

Tilkynning um úrskurði aðalstjórnarvaldanna skal send hliðstæðu stjórnarvaldi í hinu landinu.

15. gr.

Nánari fyrirmæli, sem þörf kann að krefja vegna framkvæmdar samnings þessa, setja í Danmörku „Sygekassenævnet“, á Íslandi Tryggingastofnun ríkisins, í Noregi „Rikstrygdeverket“ og í Svíþjóð „Riksförsäkringsanstalten“ með samráðum sín á milli og við sambönd sjúkrasamlaganna.

16. gr.

1. Þegar tvö landanna hafa fullgilt samninginn, tekur hann gildi fyrir þau lönd frá og með fyrstu mánaðamótum eftir að tveir mánuðir eru liðnir frá þeim degi, er síðara landið fullgilti hann.

Samningurinn tekur gildi fyrir hin löndin á samsvarandi hátt, talið frá þeim degi, er hlutaðeigandi land hefur fullgilt samninginn.

2. Hvert samningslandanna um sig getur sagt upp aðild sinni að samningnum með sex mánaða fyrirvara hið minnsta.

Þegar samningur þessi tekur gildi fyrir hlutaðeigandi lönd, falla niður:

Samningur milli *Danmerkur* og *Íslands* um flutning meðlima milli sjúkrasamlaga í Danmörku og á Íslandi, frá 30. marz 1939, svo og samningur um reglur um sjúkrahjálp vegna dvalar um stundarsakir á Íslandi og í Danmörku, frá 20. september 1939.

Samningur milli *Danmerkur* og *Noregs* um flutning meðlima milli sjúkrasamlaga í Danmörku og Noregi, frá 21. janúar 1948.

Samningur milli *Danmerkur* og *Svíþjóðar* um flutning meðlima milli sjúkrasamlaga í Danmörku og Svíþjóð, frá 23. desember 1947.

Samningur milli *Noregs* og *Svíþjóðar* um flutning meðlima milli sjúkrasamlaga í Noregi og Svíþjóð, frá 22. desember 1947.

Samninginn skal varðveita í skjalasafni íslenzka utanríkisráðuneytisins, og 14 staðfest afrit af honum skal utanríkisráðuneytið senda ríkisstjórnnum allra hinna 10. febr. samningsríkjanna.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn hvers ríkis fyrir sig undirritað samning þennan.

Gert í Reykjavík í einu eintaki á íslenzku, dönsku, norsku og sænsku, hinn 20. júlí 1953.

Steingr. Steinþórsson. Aaslaug Aasland. G. E. Sträng. Poul Sörensen.

AUGLÝSING

15

10. febr.

um milliríkjasamning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæmni varðandi greiðslur vegna skertrar starfshæfni.

Hinn 20. júlí 1953 var í Reykjavík undirritaður milliríkjasamningur ásamt lokabókun milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæmni varðandi greiðslur vegna skertrar starfshæfni.

Forseti Íslands undirritaði fullgildingarskjal Íslands að samningnum hinn 22. janúar 1954.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 10. febrúar 1954.

Kristinn Guðmundsson.

Magnús V. Magnússon.

Fylgiskjal.

Milliríkjasamningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um gagnkvæmni varðandi greiðslur vegna skertrar starfshæfni.

Forseti lýðveldisins Íslands, Hans Hátign konungur Danmerkur, forseti lýðveldisins Finnlands, Hans Hátign konungur Noregs og Hans Hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa komið sér saman um að gera með sér milliríkjasamning um gagnkvæmni varðandi greiðslur vegna skertrar starfshæfni, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Forseti lýðveldisins Íslands:

Forsætis- og félagsmálaráðherra Steingrím Steinþórsson.

Hans Hátign konungur Danmerkur:

Vinnu- og félagsmálaráðherra Poul Sörensen.

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Félagsmálaráðherra Vieno Simonen.

Hans Hátign konungur Noregs:

Félagsmálaráðherra Aaslaug Aasland.

Hans Hátign konungur Svíþjóðar:

Félagsmálaráðherra G. E. Sträng,

sem, að fengnum nauðsynlegum umboðum, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi: